

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bot Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, în cauza penală în privința lui,

*Crivițchi Ruslan XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 02.08.2019 – 22.03.2019

instanța de apel: 26.07.2019 – 21.07.2020

instanța de recurs: 14.12.2020 – 24.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 22 martie 2019, Crivițchi Ruslan a fost recunoscut vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal, fiind stabilit pentru fapta săvârșită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

Termenul executării pedepsei cu închisoare aplicată lui Crivițchi Ruslan s-a calculat începând cu data pronunțării dispozitivului sentinței din data de 22.03.2019, ora 12.30, fiind aplicată în privința inculpatului Crivițchi Ruslan măsura preventivă sub formă de arestare preventivă, care urmează a fi menținută până la rămânerea definitivă a sentinței.

S-a dispus ca corpul delict: automobilul de model „Audi 100” cu numărul de înmatriculare XXXXX, aflat la păstrare la parcare IP Ciocana a DP mun. Chișinău, după rămânerea definitivă a sentinței, de restituit proprietarului.

Corpul delict: motocicletă de model „Viper V300-R1”, cu seria nr. XXXXX, fără număr de înmatriculare, care a fost restituit succesorului părții-vătămate și părții civile, Țurcan Rita, după rămânerea definitivă a sentinței a fost lăsat în posesia, folosința și dispoziția lui Țurcan Rita.

A fost respinsă cerința acuzatorului de stat cu privire la încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în mărime de 4438 (patru mii patru sute treizeci și opt) lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Țurcan Rita cu privire la compensarea prejudiciului cauzat prin decesul victimei, fiind încasat de la Crivițchi Ruslan în beneficiul părții civile Țurcan Rita suma de 73876 (șaptezeci și trei mii opt sute șaptezeci și șase) lei cu titlu de compensare a prejudiciului material suportat pentru înmormântarea victimei și mesele de pomenire, precum și suma de 30000 (treizeci mii) lei, cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat prin decesul fratelui.

A fost respinsă cererea privind compensarea prejudiciul moral celorlalte rude, Chireu Boris, Chireu Aurica, Chireu Dmitru, Croitor Vasiliu care nu au solicitat recunoașterea lor în calitate de părți civile, nu au susținut cererea de chemare în judecată, nici nu au desemnat un reprezentant să le reprezinte interesele.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, Crivițchi Ruslan, la 02 mai 2018, aproximativ la orele 17.00, dispunând de permis de conducere de categoria respectivă, s-a deplasat la volanul automobilului de model „Audi 100” cu n/î XXXXX pe str. Haltei din direcția str. Varnița în direcția str. Uzinelor, mun. Chișinău, iar în timpul deplasării, ajungând în intersecție cu str. Uzinelor, având intenția de a vira la stânga și a continua deplasarea pe str. Uzinelor în direcția str. Vadul lui Vodă, nu a manifestat prudență la trafic, nu a ținut cont de totalitatea factorilor care caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalității de conducere a vehiculului, a ignorat cerințele indicatorului rutier „Cedează trecerea”, nu a cedat trecerea autovehiculelor care se deplasau pe drum cu prioritate și ca urmare a ieșit pe linia de deplasare în fața motocicletei de model „Viper V300-R1”, fără număr de înmatriculare condus de cet. Chireu Ion, a.n. XXXXX, care se deplasa regulamentar pe carosabilul str. Uzinelor din direcția str. Vadul lui Vodă în direcția str. Voluntarilor și ca consecință a generat coliziune între unitățile de transport indicate, iar în rezultatul acestor încălcări părții vătămate Chireu Ion i-au fost cauzate vătămări corporale grave soldate cu decesul victimei, acțiuni prin care inculpatul a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere și anume prevederile:

pct.2.1 din Anexa nr.3 la Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, potrivit căruia indicatorul cedează trecerea, prevede că conducătorul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care se apropie de intersecție pe drumul ce urmează a fi intersectat, iar în cazul în care indicatorul este însoțit de panoul adițional 6.15.1 sau 6.15.2 – celor care se apropie pe drumul cu prioritate. În caz de

necesitate, el trebuie să oprească la marcajul 1.13, iar în lipsa acestuia – înaintea intersecției;

pct.59 sbpct.2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, potrivit căruia, la intersecția drumurilor de semnificație neechivalentă, conducătorul vehiculului care se deplasează pe drumul fără prioritate trebuie să cedeze trecerea vehiculelor ce se apropie de intersecție pe drumul cu prioritate.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal Lungu Vitalie, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie admisă solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare, cu dispunerea încasării din contul lui Crivițchi Ruslan, în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare medico-legale de 320 lei și executarea raportului de constatare în mărime de 4118 lei, în total suma de 4438 lei MD;

- avocatul Bot Alexandru în numele inculpatului Crivițchi Ruslan, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care să se dispună liberarea provizorie de pedeapsa penală aplicată inculpatului, revocarea imediată a măsurii preventive de arest preventiv aplicat până la rămânerea definitivă a sentinței din 22 martie 2019.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul Crivițchi Ruslan în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 4438 lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare medico-legale de 320 lei și executarea raportului de constatare în mărime de 4118 lei, a fost respinsă;

- în această parte, consideră sentința neîntemeiată din următoarele considerente: Conform prevederilor art.227, 229 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temei juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală ca infracțiune astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat;

- susține că obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, respectiv suportarea cheltuielilor judiciare urmează să îi revină integral acestuia, motiv din care consideră apelantul că cheltuielile judiciare suportate de către stat urmează să fie încasate din contul lui Crivițchi Ruslan.

3.2. În motivarea cererii de apel, avocatul Bot Alexandru în numele inculpatului Crivițchi Ruslan a menționat că:

- chiar dacă instanța de fond a reținut ca circumstanță atenuantă faptul că inculpatul și-a recunoscut vina, totuși a aplicat în privința acestuia condamnarea cu executare făcând abstracție totală de faptul că inculpatul anterior nu a fost condamnat și nu are antecedente penale, și nu a explicat de ce la caz nu pot fi aplicate prevederile art. 79 și art. 90 Cod penal, care autorizează fie aplicarea pedepsei sub limita reglementată de lege, fie liberarea provizorie de pedeapsă penală;

- judecând conform recomandărilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, nr. 8 din 11.11.2013, reține că la stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art.79 și 90 Cod penal, instanța urmează să identifice circumstanțe (ță) excepționale (ă) pentru stabilirea unei pedepse sub limita minimă sau altă pedeapsă mai blândă și alte și circumstanțe importante care ar permite condamnarea cu suspendarea pedepsei. Or, în cazul apelantului însăși instanța de fond identifică aceste circumstanțe importante, și anume: faptul că inculpatul are la întreținere trei copii minor, că nu are antecedente penale și anterior nu a fost condamnat, că a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală;

- instanța a ignorat probele acuzației care probează circumstanțele cauzei, or instanța urma să coroboreze declarațiile apelantului cu faptul că vehiculul părții vătămate nu deținea plăcuțe de înmatriculare, deci nu trebuia admis în circuitul rutier, precum și faptul că partea vătămată nu deținea permis de conducere pentru categoria respectivă de vehicule (motociclete) și prin urmare nu avea dreptul să conducă un astfel de vehicul. Însă, acestea fiind stabilite prima instanță fără rezerve a acceptat că partea vătămată se deplasa regulamentar, precum este indicat în rechizitoriu;

- instanța a ignorat prevederile art. 338 alin. (3) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârea motivată se pronunță în termen de 30 de zile, iar în situații excepționale, când raportată la complexitatea cauzei, pronunțarea nu poate avea loc în termenul prevăzut, instanța poate amâna pronunțarea pentru cel mult 15 zile, însă la caz, pronunțarea dispozitivului a avut loc la 22.03.2019 iar hotărârea motivată a fost înmănată abia la 13.05.2019, adică peste 52 zile, în condițiile în care acest termen nu poate depăși 45 zile;

- este alarmantă și soluția instanței cu privire la aplicarea măsurii preventive de arest până la rămânerea definitivă a sentinței, or, sub rezerva prezumției nevinovăției, prevederile art. 329 Cod de procedură penală urmează a fi aplicate în comun cu prevederile art. 186 Cod de procedură

penală, ceea ce presupune imposibilitatea aplicării arestului pe o perioadă nedeterminată, ci doar pentru un termen fix de 30 de zile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, a fost admis apelul procurorului în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Principal, Lungu Vitalie și apelul avocatului Bot Alexandru în numele inculpatului Crivițchi Ruslan, casată sentința în partea soluționării chestiunii cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și termenului pedepsei cu închisoare, pronunțând o nouă hotărâre în această parte prin care:

Lui Crivițchi Ruslan condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, în temeiul art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pentru încălcarea drepturilor inculpatului referitor la categoria penitenciarului, a fost redus termenul de executare a pedepsei cu închisoare, stabilindu-i definitiv spre executare 2 (doi) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea stabilite lui Crivițchi Ruslan urmând a fi calculat din data pronunțării prezentei decizii, cu includerea în acest termen durata aflării sub arest din 22.03.2019 până la 21.07.2020.

A fost încasat din contul lui Crivițchi Ruslan în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 4438 (patru mii patru sute treizeci și opt) lei, ce constau din cheltuieli pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 320 lei și cheltuieli pentru executarea raportului de constatare în sumă de 4118 lei.

În rest sentința atacată a fost menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Crivițchi Ruslan care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Deși inculpatul Crivițchi Ruslan a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal se confirmă și prin următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile succesului părții-vătămate Țurcanu Rita, care fiind audiată în ședința instanței de apel a susținut pe deplin declarațiile date în cadrul urmăririi penale și primei instanțe(f.d.52-53);

procesului-verbal de audiere a martorului Bojenov Jan la urmărirea penală (f.d.101-102); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 02.05.2018, cu schița și tabelul foto anexă(f.d.10-22); raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX din 12.07.2018(f.d.42-44); procesul verbal de examinare a obiectului din 03.05.2018(f.d.81-86); procesul verbal de ridicare din 04.05.2018 prin care a fost fixată acțiunea procesuală ridicarea de la angajatul companiei SRL „Polistiren Construct” cu adresa str. Uzinelor 12/1, dlui Copii mulți Alexandru, unui fișier video ce prezintă imaginile captate de camerele de supraveghere video instalate pe imobilul cu adresa str. Uzinelor 12/1, care au surprins momentul impactului între unitățile de transport implicate în accident (f.d.92-94); procesul-verbal de examinare a secvențelor video ce se dețin pe un suport optic CD-R ridicat de la camerele de supraveghere instalate la imobilul cu adresa str. Uzinelor 12/1, care au captat imaginile producerii accidentului rutier din 02.05.2018 ora 17 și 00 min., prin care se observă modul în care a fost produs accidentul rutier (f.d.95-98); procesul-verbal de ridicare din 02.05.2018, prin care a fost fixată acțiunea procesuală ridicarea de la cet. Crivițchi Ruslan, automobilul de model „Audi 100”, cu n/î XXXXX, care a fost implicat în accidentul în traficul rutier (f.d.110); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 09.05.2018 și tabelul foto anexă, prin care a fost fixată acțiunea procesuală examinarea automobilului de model „Audi 100” cu n/î XXXXX, prin care au fost constatate mai multe deteriorări vizibile la caroseria automobilului caracteristice unei tamponări în partea laterală a acestuia (f.d.111); corpul delict - suport optic de informație CD-R pe care sunt stocate și păstrate înregistrările video din 02.05.2018, ridicată de la camerele de supraveghere video de pe imobilul de pe adresa mun. Chișinău str. Uzinelor 12/1 sediul companiei SRL „Polisteren Construct”, recunoscut în calitate de corp delict și decisă păstrarea acestuia la materialele cauzei, prin ordonanța din 04.05.2018 (f.d.99); corpul delict: motocicletă de model „Viper V300-R” cu nr. de serie XXXXX, fără numere de înmatriculare, care prin ordonanța din 02.05.2018 a fost recunoscută în calitate de corp delict, iar ulterior prin ordonanța procurorului din 19.07.2018 a fost decisă transmiterea acestuia spre păstrare succesoriului părții vătămate, în persoana cet. Țurcan Rita (f.d.89-90); automobilul de model „Audi 100” cu n/î XXXXX, care prin ordonanța din 02.05.2018 a fost recunoscut în calitate de corp delict și decisă transmiterea acestuia spre păstrare la parcare IP Ciocana a DP mun. Chișinău, din mun. Chișinău str. Voluntarilor 3 (f.d.116); cererea de chemare în judecată înaintată de Țurcan Rita împotriva lui Crivițchi Ruslan cu privire la compensarea prejudiciului material și moral, semnată de Țurcan Rita și avocatul Ursu Petru, cu bonurile de suportare a cheltuielilor de înmormântare (f.d.55-62); ordonanța de recunoaștere a cet. Țurcan Rita în calitate de persoană civilă (f.d.72);

revendicarea MAI despre antecedentele penale pe numele lui Crivițchi Ruslan, din care urmează că acesta anterior nu a fost judecat (f.d.126); comunicarea medicului narcolog și medicului psihiatru din care urmează că inculpatul nu se află la evidența acestor specialiști (f.d.127-128); caracteristica pozitivă a inculpatului de la locul de trai (f.d.129); adevărul de la locul de trai despre componența familiei inculpatului și certificatele de naștere prin care se atestă că are trei copii minori la întreținere (f.d.189-193); copia recipisei prin care se atestă că la 21.08.2018 inculpatul a compensat parțial prejudiciul cauzat prin infracțiune în sumă de 10000 lei (f.d.194); copia recipisei prin care se atestă că la 30.11.2018 inculpatul a compensat parțial prejudiciul cauzat prin infracțiune în sumă de 10000 lei (f.d.201);

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Crivițchi Ruslan în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, potrivit elementelor constitutive: încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.

Instanța de apel a reținut că, cu toate că instanța de fond a stabilit executarea pedepsei cu închisoarea aplicate inculpatului Crivițchi Ruslan în penitenciar de tip deschis, acestuia i-a fost aplicat arestul din data pronunțării sentinței fiind deținut în Penitenciarul-13, care intră în categoria penitenciarelor cu regim închis. În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări.

Astfel, lui Crivițchi Ruslan condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, în temeiul art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pentru încălcarea drepturilor inculpatului referitor la categoria penitenciarului, de redus termenul de executare a pedepsei cu închisoare.

Potrivit textului apelului declarat de procuror, se solicită încasarea de la inculpatul Crivițchi Ruslan în beneficiul inculpatului a cheltuielilor judiciare în suma totală - 4438 lei, suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară medico-legală și executarea raportului de constatare.

Făcând referire la prevederile art. 227, 228, 229 Cod de procedură penală, instanța de apel a reținut ca fiind justificată solicitarea procurorului

privind încasarea de la inculpatul Crivițchi Ruslan a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea Raportului de constatare nr. XXXXX din 27.06.2018 în sumă de 4118 lei (f.d.31-34 Vol. I) și a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 12.07.2018 în sumă de 320 lei (f.d.42- 44 Vol. I), iar în total suma de 4438 lei, astfel urmând a fi încasată suma de 4438 lei, or, potrivit normelor legale menționate supra cheltuielile judiciare solicitate pentru efectuarea expertizelor judiciare urmează a fi trecute în contul inculpatului.

Instanța de apel a menționat că potrivit prevederilor art.143 Cod de procedură penală alin. (1) Expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 1) cauzei morții; 2) gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale; 3) stării psihice și fizice a bănuțitului, învinuitului, inculpatului – în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-și apăra de sine stătător drepturile și interesele legitime în procesul penal; 31) stării psihice și fizice a persoanei în privința căreia se reclamă că s-au comis acte de tortură, tratamente inumane sau degradante; 4) vârstei bănuțitului, învinuitului, inculpatului sau părții vătămate – în cazurile în care această circumstanță are importanță pentru cauza penală, iar documentele ce confirmă vârsta lipsesc sau prezintă dubiu; 5) stării psihice sau fizice a părții vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privința capacității lor de a percepe just împrejurările ce au importanță pentru cauza penală și de a face declarații despre ele, dacă aceste declarații ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărârii în cauza dată; 6) altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Subsecvent, instanța de apel a menționat că, potrivit Legii nr. 316 din 22.12.2017 „pentru modificarea și completarea unor acte legislative” în vigoare din 09.02.2017, au fost operate modificări la art. 143 Cod procedură penală, potrivit cărora aliniatul (2) al articolului 143 Cod procedură penală a fost abrogat. În acest sens, instanța de apel reiterează că potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod procedură penală, potrivit căruia „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”, prin urmare normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul statului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară. În consecință, potrivit legii, se impune soluția enunțată în concluzie.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bot Alexandru în numele inculpatului Crivitchi Ruslan, prin care invocând în calitate de temei pentru recurs ordinar prevederile *art. 427 alin.(1) pct. 6, 10 Cod de procedură penală*, a solicitat casarea integrală a

decizie, cu remiterea cauzei la rejudecare, cu revocarea imediată a măsurii de arest preventiv aplicată până la rămânerea definitivă a sentinței.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Bot Alexandru în numele inculpatului Crivitchi Ruslan a menționat că:

- argumentele instanței de apel referitoare la valoarea circumstanțelor atenuante (recunoașterea vinovăției, achitarea prejudiciului etc), precum și necesitatea aplicării prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală (invocate în ședința din 21.07.2020), care reglementează că în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. Or, pe durata 22.03.2019 - 01.10.2020, Crivițchi Ruslan a executat pedeapsa dispusă într-un penitenciar ce nu corespunde categoriei de infracțiune care îi este incriminată, iar cele 559 zile de arest preventiv pe care acesta le-a executat în Penitenciarul nr. 13, urmau a fi calculate drept 1118 zile de executare a pedepsei;

- este eronată constatarea acușării de stat, precum și a instanțelor, referitoare la faptul că defunctul Chireu Ion conducea regulamentar motocicleta de model „Viper V300-R1”. Or, nici o probă anexată la dosar nu atestă acest fapt, precum și nici o probă nu atestă dacă impactul putea sau fi evitat de către Chireu Ion sau inculpatul Crivițchi Ruslan. Caracterul violent al impactului vorbește cert despre o bănuială rezonabilă că anume Chireu Ion a condus motocicleta de model „Viper V300-R1” cu depășirea regimului de viteză pentru acest sector de carosabil;

- faptul recunoașterii de către Crivițchi Ruslan a vinovăției sale nu reprezintă în sine un argument suficient pentru a decide asupra condamnării sale incontestabile și deci asupra vinovăției sale pentru fapta ce i se incriminează. Or, art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală prevede clar că nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată;

- instanța urma să analizeze în critic aplicabilitatea procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, deoarece datele colectate de acușarea de stat nu sunt congruente cu vinovăția ce i se incriminează lui Crivițchi Ruslan. Elementara lipsă a expertizei fraseológica prin care să se stabilească viteza ambelor vehicule la momentul impactului, face imposibilă stabilirea certă a persoanei vinovate de acest accident: Crivițchi Ruslan sau Chireu Ion;

- instanța de apel a ignorat și faptul că Crivițchi Ruslan și-a asumat integral plata prejudiciului moral și material, acesta fiind stins integral la data de 08.09.2020, iar până la data pronunțării dispozitivului deciziei din 21.07.2020 Crivițchi Ruslan a achitat 70.000 MDL succesului părții

vătămate. Or, în ședința instanței de apel avocatul succesorului părții vătămate Petru Ursu a confirmat prin declarațiile sale necesitatea menținerii în detenție a lui Crivițchi Ruslan dictată doar de dorința a încasa integral și cât mai valoarea prejudiciilor pe care a fost obligat să le compenseze;

- atât instanța de fond, cât și cea de apel ignoră faptul că potrivit mandatului de reprezentare a Ritei Țurcan, avocatului Petru Ursu, care a semnat acțiunea civilă nu deține nici o împuternicire, delegată conform art. 81 Cod de procedură civilă de Rita Țurcan, de a formula, semna și depune acțiuni civile contra lui Crivițchi Ruslan. Cu alte cuvinte, acțiunea civilă a fost admisă în baza unui mandat nul al avocatului Petru Ursu (f.d.49);

- instanța de apel deși constată că prin aplicarea la data de 22.03.2019 a măsurii de arest preventiv în privința inculpatului s-a făcut abstracție totală de faptul că Crivițchi Ruslan a fost suspus unei măsuri mai aspre decât însăși pedeapsa maximă prevăzută de norma în baza căreia a fost condamnat, aceasta evită să individualizeze pedeapsa lui Crivițchi conform prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală. În particular explică că art. 72 alin. (2) Cod Penal prevede că în penitenciare de tip deschis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni săvârșite din imprudență, inclusiv pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. b) Cod penal. Or, conform pct. 175 și 461 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului Nr. 583 din 2006 se prevede că arestul se execută în izolatoare de urmărire penală, iar însăși izolatoarea de urmărire penală sunt organizate corespunzător penitenciarului de tip semiînchis. Astfel, măsura de arest preventiv prin definiție nu poate fi aplicată persoanelor cercetate penal pentru infracțiuni de imprudență, or, categoria de penitenciar în care se execută arestul preventiv este una de tip semiînchis, în condițiile în care condamnarea pentru o infracțiune de imprudență poate fi dispusă doar într-un penitenciar de tip deschis. În rezultat, pe durata 22.03.2019 -01.10.2020, Crivițchi Ruslan a executat pedeapsa dispusă într-un penitenciar ce nu corespunde categoriei de infracțiune care îi este incriminată. Cu alte cuvinte, timp de 559 de zile Crivițchi Ruslan a executat pedeapsa în Penitenciarul Nr. 13, care nu poate executa pedepse de ordinul infracțiunilor de imprudență;

- instanța de apel a decis că la caz trebuie aplicat art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, care în raport cu alin. (5) al aceleiași norme este unul de aplicabilitate generală și se referă la oricare alte încălcări procedurale referitoare la statutul inculpatului, decât cele care sunt relative condițiilor de detenție a persoane supuse măsurii de arest preventiv. Pe cale de consecință, în cazul aplicării corecte a legislației penale și anume cercetarea cazului lui Crivițchi Ruslan prin prisma art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, trebuie să constatăm că acesta la data de 01.10.2020 a executat deja 1118 zile

din termenul pedepsei, adică 3 ani și 23 de zile, reieșind din prezumția că 1 an echivalează cu 365 de zile. Or, la data redactării prezentei cereri acest termen urca până la valoarea de 3 ani și 30 de zile. Deși transferul acestuia în penitenciar de tip deschis a fost dispus încă la 21.07.2020, de facto acesta fost transferat abia la 01.10.2020.

6. Referință asupra recursului declarat a fost depusă de către procuror, prin care a invocat că lipsesc temeiuri de casare și se constată inadmisibilitatea recursului ordinar ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, Colegiul penal constată din recursul declarat, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei în privința inculpatului, pe motiv că instanța de apel nu a apreciat faptul că inculpatul și-a recunoscut vina, iar cauza a fost examinată în baza art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, precum și faptul că a recuperat total prejudiciul cauzat.

Cu referire la temeiul indicat de către recurent, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, Colegiul penal consideră, că acest temei de casare invocat nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Deși, în prezenta speță recurentul invocă ca temei de casare, faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în argumentarea recursului acesta nu a indicat clar asupra căror argumente esențiale nu s-a expus această instanță, din cele la care s-a referit în apelul declarat. Opozant celor invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine în cuprinsul deciziei atacate, soluția adoptată în prezenta speță.

Colegiul menționează că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate inculpatului Crivițchi Ruslan.

Prin urmare, instanța de recurs constată faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la casarea sentinței în partea soluționării chestiunii cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și termenului pedepsei cu închisoare cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, expunându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 79 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind justificat că recunoașterea vinovăției inculpatului a fost apreciată prin faptul examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală prin reducerea cu o treime a limitelor de pedepse, în temeiul art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și nu poate fi recunoscută ca circumstanță atenuantă.

Colegiul reține că, invocarea temeiului prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, a fost susținută de solicitarea părții apărării privind aplicarea față de inculpatul Crivițchi Ruslan a prevederilor art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, potrivit cărora dacă în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv.

Colegiul atestă că, solicitarea avocatului inculpatului Crivițchi Ruslan privind constatarea încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în acest sens invocând că pe durata 22.03.2019 - 01.10.2020, Crivițchi Ruslan a executat pedeapsa dispusă într-un penitenciar ce nu corespunde categoriei de infracțiune care îi este incriminată, iar cele 559 zile de arest preventiv pe care acesta le-a executat în Penitenciarul nr. 13, urmau a fi calculate drept 1118 zile de executare a pedepsei, nu este argumentată în fapt și drept sub nicio formă, or, *reducerea pedepsei în varianta: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, se efectuează doar pentru perioada aflării în arest preventiv a învinuitului pe perioada urmăririi penale și a inculpatului în instanța de judecată, până la pronunțarea sentinței de condamnare la pedeapsa închisorii cu ispășire în Penitenciare.*

Astfel, Colegiul penal constată că solicitarea avocatului Bot Alexandru privind aplicarea prevederilor ar. 385 alin.(5) Cod de procedură penală, în privința inculpatului Crivițchi Ruslan este neîntemeiată, deoarece prin sentința emisă la caz, ultimul a fost condamnat la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, ispășind din data de 22.03.2019 pedeapsa stabilită prin sentință.

În esență solicitările recurentului, sunt privite de Colegiul penal ca o solicitare de a micșora pedeapsa stabilită de instanța de apel, și la acest capitol instanța de recurs ordinar consideră că în prezenta cauză, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea

penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana lui Crivițchi Ruslan, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată reducând în baza art. 385 alin.(4) Cod de procedură penală pedeapsa aplicată inculpatului Crivițchi Ruslan, stabilind de fapt o pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

Prin urmare, în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală, nefiind constatate încălcări ale drepturilor inculpatului.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, decizia atacată conținând motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În aceste condiții, Colegiul penal consideră că, în prezenta speță nu s-au reținut careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind corect individualizată pedeapsa inculpatului conform prevederilor legale.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aceste aspecte contestate și în prezentul recurs, nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa detaliat și argumentat asupra fiecărei chestiuni esențiale invocate în apelurile declarate, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanța internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță

inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bot Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Crivițchi Ruslan XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 23 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda